

Підписуйтеся на сторінку Видавничої групи «Основа»!

 БЕЗКОШТОВНІ корисні матеріали
для роботи!

 Відео з Інтернет-марафону вебінарів
від професійних спікерів!

 Розіграші методичної літератури!

 Цікаві статті на актуальні теми та
сценарії виховних заходів!

Стимулювання інтересу до навчання

Формуванню мотивації навчання сприяє висока пізнавальна активність школяра, що може розвиватися тільки в емоційно сприятливій атмосфері творчого співробітництва, на основі постійного стимулювання ініціативи. Активна самостійна робота думки починається тільки тоді, коли перед людиною виникає проблема, питання. Л. Толстой писав: «Знання тільки тоді є знанням, якщо воно набуто зусиллями своєї думки, а не пам'яті». Необхідно так організувати заняття, щоб учні здобували знання не в готовому вигляді, а самостійно.

Учитель може стимулювати розв'язання ними проблемних ситуацій або знаходження відповіді на якесь питання певними фразами.

Фрази-стимулювання до розв'язання проблемних ситуацій

- Спробуй, а якщо не вийде — спробуй ще раз!
- Може один — можуть усі.
- Неуспіх виникає через недостатність зусиль.

Основними прийомами, що стимулюють в учнів пізнавальну активність, можна назвати всі проблемні, частково-пошукові й евристичні ситуації, що створюються на уроках.

Необхідно ставити, наприклад, такі запитання:

- з фізики: «Чи можна схопити кулю, що летить, голіруч, не поранившись?»;
- з математики: «Чи може значення дробу, у якого чисельник більше ніж знаменник, дорівнювати значенню дробу, у якій чисельник менший ніж знаменник?»

Способи стимулювання інтересу до навчання

- Добре було б над дошкою повісити невеликий плакат із висловом: «В одних людей вигляд прірви викликає розпач, а в інших — думку про міст». Якщо учень говорить учителеві, що не може впоратися із виконанням завдання, учитель має право запитати його, що той зробив для того, щоб у нього вийшло.
- Для формування інтересу до предмета доцільно застосовувати деякі прості й ефективні прийоми. Наприклад, написати тему уроку у вигляді анаграми (слова, де літери міняються місцями) або речення із переставлених слів.
- Можна запропонувати учням речення на конкретну тему уроку із безглуздими словосполученнями (значеннєвими помилками) і попросити їх висловити свою думку, наприклад: «Більша половина класу виїхала на екскурсію», «Сонце позолотило верхівки дерева», «Який у вас завтра найперший урок?» (Словосполучення на дошці підкреслювати не слід, щоб діти відразу не здогадалися.)
- Добре було б запропонувати учням кілька понять на вивчену тему із пропущеними літерами й попросити вставити літери, наприклад, поняття на тему «Рівняння»: $p \dots \dots n \dots n \dots \dots я$ (рівняння), $ч \dots с \dots \dots в \dots \dots к$ (числівник) та ін.
- Можна ввести в класі цікаву традицію: просити учнів після викладання якогось матеріалу ставити вчителю по одному доречному питанню на цю тему (обов'язково похвалити кожного учня хоча б за прояв творчої ініціативи).
- Як на початку уроку, так і протягом уроку можна ставити учням такі запитання, що придумуються «на ходу», наприклад:

«Що трапилося б, якби щільність повітря...?», «Яка частина мови може бути...?», «Яка геометрична фігура може мати...?», «Яка фізична величина може володіти...?», «Який літературний герой був...?», «Яка історична подія ознаменувалася...?», «Яка речовина може бути...?», «Що може бути рожевим, легким, холодним?» і багато інших подібних питань.

ПРВ018

ПРВ021

ПУМ184

<http://book.osnova.com.ua>